

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614213775
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614213775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, vo veci žalobkyne Quantum Credit a.s., Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., Bratislava, Tomášikova 23/C, proti žalovanému S. Q., T. V. L., K. XXXX/X, o zaplatenie 334,71 € istiny s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 4C/249/2014-21 z 24.11.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 58,11 eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17,99 eur od 4.8.2011 do zaplatenia, s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 40,12 eur od 4.10.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne zamietol a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia o. i. uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobným návrhom domáhala, čím návrh odôvodnila, že žalovaný svoju povinnosť uhrádzať riadne a včas cenu za poskytnuté služby neplnil, že právny predchodca žalobkyne vystavil žalovanému faktúru č. 7106779642 splatnú 3.8.2011 na sumu 17,99 eur, faktúru č. 7109044675 splatnú 3.10.2011 na sumu 40,12 eur a faktúru č. 7300492503 splatnú 03.2.2013 na sumu 331,94 eur, ktorou bola žalovanému fakturovaná zmluvná pokuta. Poukázal na písomné podanie žalobkyne z 21.11.2014 a čo v ňom uviedla. Konštatoval, že žalobkyňa sa na pojednávanie vo veci nedostavila, doručenie predvolania mala riadne preukázané, že svoju neprítomnosť ospravedlnila, nežiadala o odročenie pojednávania, že žalovaný sa taktiež na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil a v zmysle § 101 ods.2 O. s. p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania. Uviedol, že vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to faktúrami, zmluvu o pripojení a jej dodatok, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z cenníka a zistil tento skutkový stav: Medzi právnym predchodcom žalobkyne spoločnosťou T-Mobile a.s. a žalovaným bola uzatvorená 22.2.2011 zmluva o pripojení, na základe ktorej právny predchodca žalobkyne poskytoval žalovanému služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť dohodnuté poplatky za poskytované služby, že súčasťou zmluvy je aj jej dodatok. Zo zmluvy a dodatku vyplynulo, že žalovanému bolo poskytnuté dátové zariadenie leadtek USB Modem Black za akciovú cenu 1,- eur, pričom neakciová cena v čase uzatváraného zmluvného vzťahu predstavovala 189,- eur. Na základe zmluvy o pripojení mal právny predchodca žalobkyne poskytovať služby mobilného internetové pripojenia Mi Neob2 a žalovaný sa zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby. Z tabuľky č. 1 dodatku vyplýva doba viazanosti zmluvy 24 mesiacov a zmluvná pokuta 331,94 eur (10000,- Sk), že žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy riadne neplnil a neuhrádzal faktúry za poskytnuté služby. Neuhradenou zostala faktúra č. 7106779642 na 17,99 eur s dobou splatnosti 3.8.2011 a faktúra č. 7109044675 s dobou splatnosti 3.10.2011 na sumu 40,12

eur. Za porušenie zmluvných povinností právny predchodca žalobkyne žalovanému fakturoval zmluvnú pokutu 331,94 eur faktúrou č. 7300492503 s dobou splatnosti 3.2.2013.

Konštatoval, že právny predchodca žalobkyne Slovak Telekom a.s. a žalobkyňa uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok 20.11.2013, podľa ktorej sa stali pohľadávky vlastníctvom žalobkyne. Táto zmluva nebola predložená a žalobkyňa predložila iba oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a prílohu k zmluve č. 1, ktorou je protokol o odovzdaní konkrétnych postúpených pohľadávok, kde pod referenčným číslom 9011298673 preukazuje postúpenie pohľadávky aj proti žalovanému.

Citujúc znenie § 40, 43 ods.1,5 zák. č. 610/2003 Z.z., § 52 ods.1, § 53 ods.1,2,3,5, § 53a ods.1, § 54 ods.1,2 O. z. a uzavrel, že na základe zisteného skutkového stavu mal v konaní preukázané, že návrh žalobkyne je čiastočne opodstatnený. Žalovaný sa zmluvne zaviazal riadne platiť úhrady za poskytované služby žalobkyňou, že v konaní bolo preukázané, že riadne a včas neplatil cenu poskytnutých služieb, tým, že neuhradil poplatky za poskytnuté služby vznikol žalobkyňi nárok na zaplatenie dlžnej sumy 17,99 eur, ktorá bola fakturovaná faktúrou č. 7106779642 a sumy 40,12 eur, ktorá bola fakturovaná faktúrou č. 7109044675 .

Konštatoval, že zmluva o pripojení uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu § 52 a nasl. O. z.. Právo na zmluvnú pokutu odvodzuje žalobkyňa od porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného účastníka. Podľa jeho názoru z predložených dokladov žalobkyňou nie je jasne a zrozumiteľne zrejme, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaný povinný zaplatiť zmluvné pokuty. Pokiaľ sa týka porušenia povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti t.j. 24 mesiacov, žalobkyňa nepreukázala, či došlo ukončeniu zmluvného vzťahu výpoveďou zmluvy resp. odstúpením od nej. Už vzhľadom k uvedenému má za to, že dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená neplatne a to pre jej neurčitosť podľa § 37 ods.1 O. z.. Podotkol, že zmluva o pripojení je formulárovou zmluvou, do ktorej sa údaje len vpisovali a ich obsah žalovaný nemohol ovplyvniť. Mohol zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných pokutách. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné písmo (pre prečítanie zmluvy a dodatku musel použiť technické pomôcky), ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zvážiť. V dohodnutých zmluvných podmienkach navyše zaväzuje zmluvná pokuta žalovaného počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, žeby žalovaný porušil zmluvné podmienky posledný deň doby viazanosti, aj vtedy by mal platiť zmluvnú pokutu v plnej výške. Taktiež takú istú vysokú zmluvnú pokutu musí zaplatiť podľa týchto podmienok aj v prípade, žeby dlhoval veľmi nízku čiastku za služby poskytované dodávateľom služieb. Na týchto zmluvných dojednaniach nič nemení ani skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha iba alikvotnej časti zmluvnej pokuty vo výške 276,60 eur pre porušenie zmluvných povinností po dobu 20 mesiacov. Poukázal na to, že všeobecné sudy už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom (predtým T Mobile), ktorá sa týka zmluvnej pokuty (rozsudok Okresného súdu Bardejov 4C/163/2011 zo 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 16Co/31/2012 z 15.3.2012, rozsudok Okresného súdu v Nitre sp. zn. 12C/150/2013 z 27.5.2013 a ďalšie). Z uvedených dôvodov návrhu vyhovel pokiaľ sa týka úhrady za poskytnuté služby a návrh v časti nároku na úhradu zmluvnej pokuty zamietol.

Citoval znenie § 517 ods.2 O. z. a úroky z omeškania žalobkyňi priznal v zmysle § 517 ods.2 O. z. poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. platné v čase omeškania žalovaného. Úrok z omeškania bol žalobkyňi priznaný odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, ktorými boli vyfakturované pravidelné mesačné poplatky. Citoval znenie § 142 ods.2 O. s. p. a o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žalobkyňi nepriznal, keďže mala vo veci úspech len čiastočne. Žalovaný účastník si náhradu trov konania neuplatnil, preto poukazujúc na § 151 ods. 1 O. s. p. o trovách konania žalovaného nerozhodoval.

Žalobkyňa podala proti rozsudku v časti, v ktorej nebolo návrhu vyhovené včas odvolanie lebo nesúhlasí s ním a žiadala rozsudok zmeniť a priznať aj zmluvnú pokutu. Proti žalovanému sa žalobou domáhala zaplatenia zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia zmluvne dohodnutých povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o pripojení a Dodatku k Zmluve o pripojení. Poukázala na to, že 22.2.2011 uzavreli spoločnosť Slovák Telekom, a.s. a žalovaný Zmluvu o pripojení - služba T-Mobile mobilný internet a toho istého dňa Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorých bolo poskytnutie služieb mobilného internetového pripojenia, program Mi Neob2. Slovak Telecom sa zaviazal sprístupniť žalovanému prístup

do siete Internet alebo iných verejných alebo neverejných dátových sietí bezdrôtovým spôsobom prostredníctvom dátového zariadenia Leadtek USB Modem Black, ktoré podnik poskytol žalovanému za akciovú cenu 1 €, pričom neakciová cena daného zariadenia v čase uzatvárania zmluvného vzťahu predstavovala sumu 189 € s DPH. Žalovanému vyplynula povinnosť najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb a to po dobu viazanosti 24 mesiacov. V prípade, ak žalovaný poruší svoje zmluvné povinnosti, Podniku vyplýva právo uplatniť si faktúrou dohodnutú zmluvnú pokutu, ktorá bola vo výške 331,94 €. Nakoľko žalovaný vystavené faktúry za využívané služby neuhradil, Podnik si vyfakturoval faktúrou priloženou k samotnému návrhu na vydanie platobného rozkazu dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 331,94 €. Predmetným návrhom si neuplatnila zmluvnú pokutu v plnej výške, ale iba alikvotnú časť vo výške 276,60 €, nakoľko zohľadnila dobu plnenia povinností žalovaným. Nakoľko žalovaný si plnil svoje zmluvné povinnosti po dobu 4 mesiacov z doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty bola alikvotne vypočítaná za 20 mesiacov neplnenia zmluvných povinností. Súd na základe zisteného skutkového stavu mal v konaní preukázané, že jeho návrh je čiastočne opodstatnený. Podľa názoru súdu z ňou predložených dokladov nie je jasne a zrozumiteľne zrejme, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu. Čo sa týka porušenia povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti 24 mesiacov, že nepreukázala, či došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu výpoveďou zmluvy resp. odstúpením od nej. Vzhľadom k uvedenému mal súd za to, že dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená „neplatne,“, a to pre jej neurčitosť podľa § 37 ods.1 O. z. a ďalej citovala z odôvodnenia rozsudku, že súd vo svojom rozhodnutí poukazuje na to, že všeobecné súdy už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom, ktorá sa týka zmluvnej pokuty a z uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel v časti týkajúcej sa úhrady za poskytnuté služby a návrh v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

S takýmto právnym názorom nemôže súhlasiť. V nadväznosti na ustanovenia právnych predpisov, či už na národnej alebo európskej úrovni, má za to, že ňou vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Z hľadiska platnej judikatúry ani v jednom prípade súd nevyslovil záver, že samotný fakt uzavretia dohody o zmluvnej pokute medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy predstavuje neprijateľnú podmienku. Dôvodom neuznania jej nároku na vyplatenie zmluvnej pokuty zo strany žalovaného by bolo posúdenie, že platne dohodnutá zmluvná pokuta je s ohľadom na druh a povahu zabezpečovaného záväzku neprijateľne vysoká. Zákon dohodu o zmluvnej pokute nijakým spôsobom neobmedzuje. Predpokladá len jej podstatné náležitosti v § 544 O. z. a citovala ho. K tomuto ustanoveniu nadväzuje komentár k § 544 O. z., z ktorého tiež citovala. Aj keď § 544 ods.1 expresis verbis neurčuje, že z dojednaní o zmluvnej pokute musí presne vyplývať, ktorá konkrétna povinnosť je krytá zmluvnou pokutou, dá sa z gramatického výkladu znenia ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti usúdiť, že by sa malo jednať o určitú zmluvnú povinnosť. Nie je však zákonom určené, kde a ako má byť táto povinnosť stanovená (má na mysli kde v zmluve a akým spôsobom). Nakoľko inštitút zmluvnej pokuty slúži ako zabezpečovací prostriedok v zmluvných vzťahoch, považuje jej dojednanie za absolútne oprávnené. Ustanovenia dodatku týkajúce sa dojednaní zmluvnej pokuty presne určujú povinnosti po porušení ktorých má Podnik právo vyfakturovať dohodnutú zmluvnú pokutu. Žalovaný pri podpise zmluvných dokumentov bol oboznámený s možnosťou jej uplatnenia. Poukázala na bod B. Dodatku, kde sa nachádza taxatívny výpočet povinností, po porušení ktorých má Podnik právo uplatniť si dohodnutú zmluvnú pokutu. Aj napriek faktu, že v tomto ustanovení sa uvádza slovné spojenie „porušenie hociktorej povinnosti,“, myslí sa tým porušenie hociktorej povinnosti z povinností následne vymenovaných. V uvedených súvislostiach mala za to, ako už vyššie uviedla, že ide o taxatívny výpočet povinností a nie exemplifikatívny. S odkazom na § 37 ods.1 O. z. nepovažuje dohodnuté ustanovenia o zmluvnej pokute za nedostatočne určité a v tej súvislosti tento právny úkon za neplatný. V tejto súvislosti odkázala na publikáciu „Zmluvná pokuta“, autor: prof. JUDr. Oľga Ovečková, DrSc., 2004, str. 70 a nasl., ako aj na výklad znenia § 37 ods.1 O. z., podľa ktorého je právny úkon neurčitý, keď je síce zrozumiteľne vyjadrený avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods.2,3 O. z.. V § 53 ods.1 O. z. je ustanovené, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Bod 4 Dodatku k Zmluve o pripojení, v ktorom sa nachádza úprava zmluvnej pokuty, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené oprela o ods.4 cit. § 53, kde sa nachádza výpočet neprijateľných podmienok, i keď je tento výpočet iba exemplifikatívny. Ustanovenia bodu 3 Dodatku nenapĺňajú dané kvalifikačné kritéria neprijateľnosti stanovené zákonom ani v jednom z týchto prípadov, a to ani v § 53 ods.4) písm. k), kde je ustanovené, že za neprijateľné v spotrebiteľskej

zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, ako je vyššie uvedené. Vyššie uvedené rozhodnutia, ktorými súd argumentuje, sa vzťahujú na konkrétne zmluvy a zakazujú dodávateľovi používať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Najstaršie rozhodnutie je z roku 2012, pričom jeho právny predchodca a žalovaný uzavreli zmluvu ešte začiatkom roku 2011. Preto nemožno hovoriť o tom, že by sa predmetným rozsudkom z roku 2012 zakázalo jeho právnenému predchodcovi uzavrieť zmluvu v roku 2011, lebo by došlo k neprípustnej retroaktivite súdneho rozhodnutia, ako aj samotného Občianskeho zákonníka, keďže tento v roku 2011 §53a neobsahoval. Od jeho právneho predchodcu nebolo možné spravodlivo očakávať, aby uzavieral zmluvy v súlade so zákonom a rozsudkom súdu, ktoré ešte len budú prijaté. Preto nie je akceptovateľné, aby súd len na základe takejto argumentácie vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Navyše, rozhodnutie súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky zaväzuje dodávateľa pro futuro pri jeho ďalšej zmluvnej agende. Nejde o pravidlo, ktoré by zaväzovalo iný súd rozhodovať v súlade s predošlým rozhodnutím súdu. Naopak, v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/325/2012 a následný rozsudok Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 4C/106/2012 je súd povinný posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti a osobitosti daného prípadu. Každý konkrétny prípad je súd povinný riadne prejednať a svoje rozhodnutie riadne presvedčivo odôvodniť s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Odkazom na iné rozhodnutie bez vysporiadania sa so skutkovým stavom konkrétneho prípadu a náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia súd v konečnom dôsledku odoprel jeho ústavné právo na náležité prejednanie veci.

K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok považuje za potrebné uviesť, že zo strany účastníka stále ostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu, čo by založilo priestor pre posúdenie právneho úkonu ako absolútne neplatného z dôvodu absencie slobodnej vôle. Žalovaný si slobodne bez nátlaku vybral poskytovateľa služieb ako dodávateľa služieb, sám si vybral okruh služieb a napokon sám si zvolil aj mobilný telefón. Je možno konštatovať, že Podnik v daných vzťahoch vystupuje s lepším a profesionálnejším informačným základom. Na druhej strane však potenciálny účastník má právo na relevantné informácie zo strany Podniku, na základe ktorých sa rozhodne, či vstúpi do zmluvného vzťahu. V prípade, že by mu tieto neboli poskytnuté, má možnosť výberu iných dodávateľov totožných služieb, ktorých je na slovenskom trhu niekoľko. Žalovaný teda v žiadnom prípade nebol nútený uzatvoriť zmluvu s poskytovateľom služieb, ale bolo to je jeho slobodné rozhodnutie na základe informácií, ktoré mu boli od dodávateľa služieb poskytnuté. Na podporu svojich tvrdení uviedla, že vo verejnosti je všeobecne známa informácia o tom, akým spôsobom dochádza k uzatváraniu zmlúv ohľadne verejnej mobilnej telefónnej siete. Poskytovanie verejnej mobilnej telefónnej siete na území SR je faktický aj právny stav už veľmi dlhé obdobie (je to už viac, ako 20 rokov), pričom aj bežný spotrebiteľ má možnosť ovplyvniť uzatvorenie takejto zmluvy výberom vhodných zmluvných podmienok tak, aby mu tieto vyhovovali spolu s prijatím príslušných sankcií v prípade ich neplnenia. Podľa jej názoru - možno povedať, že uzatváranie zmlúv s mobilnými operátormi je až notorický známy stav a že niektorí spotrebiteľia uzatvárajú zmluvy vyslovene so špekulatívnym zámerom, ako je to možné usúdiť aj v tomto konkrétnom prípade (nakoľko žalovaný zmluvu podpísal, poskytované služby využíval a svoje zmluvné povinnosti neplnil). Chcú získať nový mobilný telefón, zmluvu neplniť a spoliehať sa na to, že hoci zo svojej strany nevykonajú aktívne nijaký krok, nepreberajú poštu, nevyjadria sa, nezúčastnia sa pojednávania, ale nakoniec budú aj tak v súdnom konaní úspešní. Takýto paušálny prístup by vytvoril (a možno už aj vytvoril) priestor pre nepoctivého spotrebiteľa. Dochádza tu k deformácii a rozvracaniu zásady rovnosti strán a súkromno-právneho princípu zmluvnej autonómie. V tejto súvislosti poukázala na množstvo poctivých spotrebiteľov, ktorí si riadne platia zmluvne dohodnuté služby, a to aj niekoľko období viazanosti po sebe. Takýchto spotrebiteľov je potrebné chrániť pred tými nepoctivými. Čo sa týka námietky súdu k drobnému a nečitateľnému písmu a k slovnej formulácii jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstvu v jednom súvislom texte uviedol, že sa jedná výslovne o subjektívny názor súdu. Veľkosť písma nesúvisí s obsahom zmluvy a v žiadnom prípade nemožno povedať, že by menšie písmo malo pre hociktorého účastníka zmluvy menší význam ako písmo väčšie. Okrem toho konkrétna zmluva je čitateľná voľným okom pre toho, ktorý nepoužíva na čítanie okuliare a aj pre toho, ktorý na čítanie okuliare používa a okrem toho veľkosť písma danej zmluvy je rovnaká. Zároveň tu vzniká otázka, ako je možné, že „drobné a nečitateľné písmo,“ a „slovná formulácia jednotlivých zmluvných dojednaní,“ je zrozumiteľná a jasná pre množstvo poctivých spotrebiteľov, ktorí si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmlúv poctivo plnia. Z uvedeného dôvodu má za to, že opierať právny názor o takúto argumentáciu je neprijateľné.

Rozsudok, okrem výrokov, ktorým bol v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne zamietnutý a, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania nebol odvolaním napadnutý a zvyšný výrok nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že odvolacie dôvody uplatnené v odvolaní podľa § 205 ods.2 písm. d),f) O. s. p. nie sú dané.

Na zdôraznenie správnosti možno dodať, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Okrem toho zmluvná pokuta má aj funkciu reparačnú (uhradzovacia), lebo jej zmyslom je tiež reparaovať na strane veriteľa ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však zmluvná pokuta môže zahŕňať aj ďalšie sumy, ktoré predstavujú trest (sankciu) pre toho, kto povinnosť porušil, pričom zmluvná pokuta je nezávislou od vzniku škody (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.9.2008 sp. zn. 2 Cdo 172/2007).

Súd dopĺňa, že vysoký počet súdnych sporov operátorov so spotrebiteľmi indikuje potrebu podrobnejšej súdnej kontroly zmluvných podmienok a postupu operátorov, a to v súlade s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 38 Charty základných práv EÚ a s judikatúrou Súdneho dvora EÚ (Océano Grupo, Cofidis, POHOTOVOSTĚ). Zmluvná pokuta je pre spotrebiteľa aj neprijateľnou zmluvnou podmienkou - <<http://antonak.eu/>> neprijateľnou sankciou pre jej neurčitost' (porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti) a pre jej konštrukciu, keďže ju mobilný operátor uplatňuje v rovnakej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice, ak by sa pred neprijateľnou zmluvnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Podmienky, za akých mobilný operátor dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách uzavieraných so spotrebiteľmi poškodzujú spotrebiteľa.

Pri pluralite takto zabezpečených povinností (viď čl. 3 Dodatku k Zmluve o pripojení) sa vyžaduje, aby žalobca presne označil, vo vzťahu ku ktorej porušeniu povinnosti sa zmluvnej pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť, či resp. kedy, no hlavne ktorá povinnosť bola porušená, čo je obligatórna podmienka uplatnenia zmluvnej pokuty. Dostatočnosť určenia a zrozumiteľnosť vyjadrenia povinnosti, plnenie ktorej má zmluvná pokuta zabezpečovať, je primárnou podmienkou platnosti dohody o zmluvnej pokute. Presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola zmluvná pokuta vyúčtovaná, neobsahuje a teda nemožno zistiť za čo, t.j. za porušenie ktorej povinnosti si ju žalobca účtuje a ani to kedy, a akým konaním k tomuto porušeniu došlo. Dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, či dokonca až následne, hlavne v súdnom spore prispôsobovať podľa toho, čo je veriteľa výhodnejšie.

Pokuta nebola medzi účastníkmi zmluvy individuálne dojednaná a zmluva a jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými zmluvami, ktoré zásadne podliehajú súdnej kontrole. V prejednávanej veci právny predchodca žalobkyne zabezpečoval pokutou (v plnej výške) plnenie povinností žalovaného počas celej doby viazanosti, pričom nezanedbateľnou je skutočnosť, že pokuta sa vzťahovala na akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti, bez možnosti zmeny zo strany žalovaného (spotrebiteľa), preto nedošlo k individuálnemu dojednaniu podmienky. Tento záver je aj v súlade s rozhodovacou prax väčšiny súdov v analogických veciach, keď ako neprijateľná bola vyhodnotená zmluvná podmienka, keď spotrebiteľ bol viazaný rovnakou výškou pokuty, bez ohľadu na to, či došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci viazanosti. Postup žalobkyňa, že zmluvnú pokutu upravila v rozpore s podpísanou, nerobí túto dohodu platnou. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobkyne ponúkol žalovanému svoje služby štandardnou typovou zmluvou, ktorá bola vopred pripravená a žalovaný nemal možnosť zmluvné podmienky ovplyvniť a tvrdenia žalobkyne, že žalovaný mal možnosť rozhodnúť sa aký typ zmluvy uzavrie nemožno vyhodnotiť ako individuálne dojednanie zmluvných podmienok, keďže do obsahu samotnej zmluvy nemohol žiadnym spôsobom zasiahnuť a ovplyvniť ho a mohol celú zmluvu iba prijať alebo ju odmietnuť. Dojednaná pokuta vo výške 331,94 € ale aj uplatnená 276,60 € je neprimerane vysokou sankciou za nesplnenie povinností žalovaného, ktorá neuhradil za poskytnuté služby 58,11 € a neprimeraná je aj k hodnote nového zariadenia (189 €), ktoré bolo žalobcovi poskytnuté, rozsudok je zákonný a korektný.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný si žiadne trovy neuplatnil, preto bolo rozhodnuté, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.